

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 285

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 aprilie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 79 din 26 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2), în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013, art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (2), art. 32, art. 33 alin. (1) și (2) și la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–5
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
8. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative	6–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
108. — Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping privind aprobarea Deciziei Consiliului director al Agenției Naționale Anti-Doping nr. 1 din 11 februarie 2015 pentru stabilirea cuantumului taxei pentru activitatea prestată de Comisia de apel de pe lângă Agenția Națională Anti-Doping	15
525. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 698/2001 pentru aprobarea unor metodologii privind angajarea, transferarea și detașarea medicilor, farmaciștilor, biologilor, biochimiciștilor și chimiștilor, precum și a altui personal de specialitate cu studii superioare din unitățile sanitare publice	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 79

din 26 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2), în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013, art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (2), art. 32, art. 33 alin. (1) și (2) și la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 2.324 din 27 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.659/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2), art. 4, art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27, art. 31, art. 32, art. 33 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Livia-Flora Piso într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs promovat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva unei sentințe prin care aceasta (denumită la acea vreme Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor) a fost obligată să desemneze, în cadrul unor termene precis stabilite și sub sancțiunea unei penalități de 100 lei pe fiecare zi de întârziere, un evaluator în vederea efectuării raportului de expertiză și să emită, în final, pe numele reclamantei, decizia reprezentând titlul de despăgubire.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține încălcarea principiului neretroactivității, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece art. 4 se aplică inclusiv cauzelor aflate pe rolul instanțelor la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, deși, potrivit principiului fundamental enunțat, „*Legea dispune numai pentru viitor*”. Același principiu este nesocotit și prin art. 22, care prevede că dispozițiile aceleiași legi se aplică deciziilor anterioare legii emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 31 din Legea nr. 10/2001, în sensul că Secretariatul Comisiei Naționale propune Comisei Naționale validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii stabilite anterior.

7. În opinia autoarei excepției, principiul egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut de art. 16 din Constituție, este contrazis de art. 1 alin. (2), care prevede că singura măsură reparatorie în echivalent acordată este compensarea prin puncte, de art. 21 alin. (6), care instituie grila notarială ca modalitate de evaluare a imobilului obiect al notificării, în opoziție cu cea anterioară, care se raporta la valoarea de piață a imobilelor și care urmărea aplicarea principiului *restitutio in integrum*, de art. 27, prin efectul căruia persoanele îndreptățite ale căror cereri nu au fost soluționate anterior apariției legii trebuie să aștepte doi ani și jumătate (până la 1 ianuarie 2016) pentru valorificarea punctelor și de art. 31, potrivit căruia persoanele îndreptățite trebuie să aștepte până în 2017 pentru a putea converti punctele în bani, care se pot încasa, la rândul lor, numai în tranșe. Toate aceste dispoziții generează discriminare (sub aspectul modalității de

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2), art. 4, art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27, art. 31, art. 32, art. 33 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Livia-Flora Piso în Dosarul nr. 10.659/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 665D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții faptul că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosarul cauzei punctul său de vedere în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2), art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27, art. 31, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, având în vedere că textele de lege criticate nu au incidență asupra soluționării litigiului în care a fost ridicată excepția. În privința excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 32 din aceeași lege, apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât nu este încălcat art. 44 din Constituție. În sfârșit, mai menționează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 se justifică a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014.

despăgubire — în natură sau echivalent —, al cuantumului despăgubirilor și al termenelor de executare a creanțelor) între aceeași categorie de cetățeni, cea a persoanelor îndreptățite în temeiul legilor de reparație, după cum notificările lor au fost sau nu soluționate anterior apariției Legii nr. 165/2013.

8. Se mai arată că dispozițiile art. 32 aduc atingere dreptului de proprietate, deoarece condiționează obținerea calității de persoană îndreptățită de depunerea într-un termen de decădere de 90 de zile a unor înscrisuri ce se găsesc în posesia autorităților publice, care, în ciuda obligației eliberării lor într-un termen de 30 de zile, nu au niciun interes să o facă, prelungirea primului termen menționat fiind, în același timp, lăsată la latitudinea și aprecierea conducătorului entității.

9. Potrivit criticilor de neconstituționalitate, prevederile art. 33 și ale art. 35 din legea examinată împiedică accesul liber la justiție al persoanei interesate prin instituirea unor termene administrative cuprinse între un an și trei ani, introducerea unei acțiuni la instanță anterior împlinirii acestora comportând riscul respingerii ei ca premature, deși cererile sau notificările sunt depuse de 12 ani la autoritățile competente. În mod evident, înăuntrul acestor termene persoana îndreptățită nu își poate valorifica nici dreptul de proprietate.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu se poate susține că aplicarea imediată a prevederilor legii noi, inclusiv cererilor de despăgubiri adresate Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și nesoluționate prin emiterea titlului de despăgubire, ar încălca principiile securității juridice, accesul liber la justiție și principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Aplicarea legii noi efectelor juridice viitoare ale unei situații juridice născute anterior intrării ei în vigoare, respectiv cererilor de despăgubiri nesoluționate încă, nu este o situație de retroactivitate a legii noi, pentru că astfel se reglementează modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, ceea ce intră în domeniul propriu de aplicare a legii noi.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 a devenit inadmisibilă, în condițiile în care Curtea Constituțională a constatat, prin Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014, că aceste texte sunt neconstituționale. În ceea ce privește dispozițiile art. 4 din lege, consideră că sunt neconstituționale, iar referitor la normele cuprinse la art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27, art. 31—33 și art. 35, raportat la susținerile autoarei excepției, apreciază că sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 1 alin. (2), art. 4,

art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27, art. 31, art. 32, art. 33 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Analizând motivarea excepției, raportat la circumstanțele litigiului, Curtea observă că obiectul excepției îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2), art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (2), art. 32, art. 33 alin. (1) și (2) și la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, care, în prezent, au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2): „(2) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, măsurile reparatorii în echivalent care se pot acorda sunt compensarea cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsurile prevăzute de Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și măsura compensării prin puncte, prevăzută în cap. III.”;

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 21 alin. (6): „Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”;

— Art. 22: „Prin excepție de la procedura de evaluare prevăzută de art. 21 alin. (6) și (7), Secretariatul Comisiei Naționale analizează dosarele care conțin decizii emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și propune Comisiei Naționale validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii la nivelul stabilit prin decizia entității investite de lege.”;

— Art. 27 alin. (1): „(1) Punctele acordate prin decizia de compensare pot fi valorificate prin achiziționarea de imobile din Fondul național la licitația publică națională, începând cu data de 1 ianuarie 2016.”;

— Art. 31 alin. (1) și (2): „(1) În termen de 3 ani de la emiterea deciziei de compensare prin puncte, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2017, deținătorul poate opta pentru valorificarea punctelor și în numerar.

(2) În aplicarea alin. (1), deținătorul poate solicita, anual, după 1 ianuarie 2017, Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților emiterea unui titlu de plată pentru cel mult 14% din numărul punctelor acordate prin decizia de compensare și nevalorificate în cadrul licitațiilor naționale de imobile. Ultima tranșă va reprezenta 16% din numărul punctelor acordate.”;

— Art. 32: „(1) Se instituie un termen de decădere în procedura administrativă, de 120 de zile, în care persoanele care se consideră îndreptățite pot completa cu înscrisuri dosarele depuse la entitățile investite de lege. Termenul curge de la data la care persoanei i se comunică în scris documentele necesare soluționării cererii sale.

(2) *Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit la cererea scrisă a persoanei care se consideră îndreptățită sau a reprezentantului legal, prin decizia conducătorului entității investite de lege sau a persoanei împuternicite de către acesta, o singură dată, pentru o perioadă de 60 de zile, în situația în care persoana care se consideră îndreptățită face dovada efectuării unor demersuri privind completarea dosarului în raport cu alte instituții.*

(3) *Cererea de prelungire a termenului se va formula în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) și va fi însoțită de dovada demersurilor întreprinse.*

(4) *Instituțiile deținătoare au obligația de a elibera, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, actele doveditoare solicitate.”;*

— Art. 33 alin. (1) și (2): „(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) *în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.*

(2) *Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.”;*

— Art. 35 alin. (1) și (2): „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*

(2) *În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”*

16. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate normele constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 44 alin. (1) potrivit cărora dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, în ceea ce privește dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cel ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, că autoarea acesteia critică soluția legislativă prevăzută inițial de către textul de lege menționat, potrivit căreia singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă pentru situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă este compensarea prin puncte. Ulterior invocării excepției, dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 368/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, dobândind un conținut normativ diferit. Astfel, pe lângă compensarea prin puncte, a fost introdusă și compensarea prin bunuri.

18. Sub aspectul incidenței în cauză a prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 în forma lor inițială, din documentele aflate la dosarul cauzei reiese că acestea nu au

fost aplicate în litigiu în forma supusă controlului de constituționalitate și, deci, nu au produs efecte juridice în cauză, astfel că nu se poate face aplicarea considerentelor Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011. Așadar, de vreme ce noua soluție legislativă se aplică imediat și cauzelor aflate în curs de judecată, rezultă că prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, în forma lor inițială, nu mai sunt în vigoare și nici nu își mai produc efecte juridice în cauză. Prin urmare, în condițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2), în forma inițială, din Legea nr. 165/2013 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

19. În ceea ce privește prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că, față de obiectul litigiului în care a fost invocată excepția și de stadiul său procesual, și excepția având acest obiect apare ca inadmisibilă, prin raportare la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Astfel, dispozițiile art. 21 alin. (6) — referitoare la modalitatea de evaluare a imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoarea Legii nr. 165/2013, ale art. 22 — potrivit cărora, prin excepție de la procedura de evaluare prevăzută de art. 21 alin. (6) și (7), Secretariatul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor analizează dosarele care conțin decizii emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 31 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și propune Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii la nivelul stabilit prin decizia entității investite de lege, precum și cele ale art. 27 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) și (2) — referitoare la modalitatea și termenele de valorificare a punctelor acordate prin decizia de compensare, nu îndeplinesc condiția legăturii lor cu soluționarea cauzei, întrucât, în acest moment procesual, nu se poate aprecia incidența lor în cauza în care a fost invocată excepția.

20. În acest sens, Curtea reține că acțiunea autoarei excepției a fost admisă în primă instanță, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor fiind obligată să desemneze, în cadrul unor termene precis stabilite și sub sancțiunea unei penalități de 100 lei pe fiecare zi de întârziere, un evaluator în vederea efectuării raportului de expertiză și să emită, în final, pe numele reclamantei, decizia reprezentând titlul de despăgubire. Curtea Constituțională a fost, însă, sesizată prin decizia civilă prin care a fost admis recursul formulat de Comisie, pe motiv că nu mai subzistă cadrul legal necesar în vederea executării obligațiilor fixate în sarcina Comisiei. Așadar, în prezenta cauză nu s-a procedat încă la o evaluare a imobilului revendicat, pentru a se putea pretinde că au fost folosite alte criterii de evaluare decât cele conținute de legea veche, întrucât, la data sesizării Curții Constituționale, dosarul administrativ de despăgubiri al autoarei excepției se afla înregistrat la Secretariatul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor. În consecință, incidența textelor legale criticate poate fi apreciată abia ulterior emiterii deciziei acestei autorități la finalul acestei proceduri. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă (a se vedea, în sensul acestei soluții, și Decizia nr. 302 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, Decizia nr. 395 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 1 august 2014, și Decizia nr. 691 din 27 noiembrie

2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 20 ianuarie 2015.)

21. De altfel, referitor la art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, criticat întrucât modalitatea de evaluare a imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a acestei legi ar crea inegalități între persoanele îndreptățite sub aspectul cuantumului despăgubirilor convenite, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 395 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 1 august 2014, că modificarea criteriilor de evaluare a imobilelor reprezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională obligațiile impuse statului român prin Hotărârea-pilot a Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, în vederea urgentării și finalizării procesului de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv.

22. În ceea ce privește prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 32 din Legea nr. 165/2013, Curtea s-a mai pronunțat din perspectiva unor critici similare și într-o cauză ale cărei coordonate sunt similare celei în cadrul căreia a fost ridicată excepția de față. Astfel, prin Decizia nr. 302 din 5 iunie 2014, precitată, Curtea a observat că, potrivit art. 32 alin. (4) din Legea nr. 165/2013, „*Instituțiile deținătoare au obligația de a elibera, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, actele doveditoare solicitate*”. În plus, art. 36 lit. h) coroborat cu art. 37 din aceeași lege prevede că „*nerespectarea termenelor prevăzute de prezenta lege*” constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei. Curtea a constatat, așadar, că legiuitorul a stabilit suficiente garanții care să protejeze dreptul persoanei care se consideră îndreptățită de a obține, în termenul de 30 de zile, actul doveditor solicitat în vederea completării dosarului. Din această perspectivă, Curtea a constatat că pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din legea examinată față de garanțiile dreptului de proprietate privată prevăzute de art. 44 alin. (1) din Constituție se bazează doar pe ipoteza relei-credințe sau a abuzului de putere a autorității publice, situație ce este însă

sanționată legal, astfel că aceste critici de neconstituționalitate nu pot fi reținute. Considerentele deciziei amintite își mențin valabilitatea și în cauza de față, textul de lege fiind criticat din aceeași perspectivă.

23. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că nici aceste din urmă dispoziții, care instituie în sarcina entităților investite de lege obligația de a soluționa notificările formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, nu sunt incidente în cauză. Aceasta deoarece, în cauza de față, etapa administrativă desfășurată în fața entității investite de lege a fost depășită prin soluționarea notificării formulate de autoarea excepției. În consecință, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, neavând legătură cu soluționarea cauzei.

24. În fine, în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea constată că și aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, deoarece, la acest stadiu procesul al litigiului, este prematur a aprecia incidența lor în soluționarea litigiului. Astfel, dispozițiile menționate, care reglementează căile de atac împotriva deciziilor emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 din Legea nr. 165/2013, sau a refuzului entității investite de lege de a emite această decizie, nu sunt, în acest stadiu procesual, incidente în cauză. Or, dosarul de despăgubire încă nu a epuizat procedura administrativă, în urma căreia Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor va emite o decizie pe care, în funcție de drepturile pe care i le va stabili, autoarea excepției va avea sau nu interes să o conteste în justiție.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2), în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013, art. 21 alin. (6), art. 22, art. 27 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (2), art. 33 alin. (1) și (2) și la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Livia-Flora Piso în Dosarul nr. 10.659/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 32 din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea unor acte normative

Pentru eliminarea apariției unor interpretări eronate cu privire la proveniența sumelor încasate cu titlu de bacșiș, ca fiind sume provenite din comercializarea de bunuri sau prestări de servicii pentru care nu s-au emis bonuri fiscale și aplicarea în consecință a unor sancțiuni contravenționale nejustificate care implică și închiderea activității operatorilor economici, pentru o perioadă de la o lună la trei luni, indiferent de cuantumul sumei neînregistrate, chiar de la prima abatere, fapt care conduce implicit și la pierderi însemnate de locuri de muncă,

având în vedere necesitatea introducerii unor prevederi legale cu privire la definirea sumelor încasate în plus sub formă de bacșiș, în vederea evidențierii acestui tip de venit pe bonul fiscal, cu scopul delimitării clare a acestuia de veniturile încasate de operatorii economici pentru livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor direct către populație și asigurării fiscalizării acestuia potrivit Codului fiscal,

pentru asigurarea protejării mediului de afaceri, prin asigurarea unui cadru legislativ stimulat, simplu, transparent și echilibrat din punctul de vedere al sancționării contravenționale,

pentru instituirea unor pârghii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare și la diminuarea evaziunii fiscale în domeniu,

pentru întărirea supravegherii și controlului acestor activități,

pentru a genera și menține ritmuri ridicate de creștere economică pe termen lung sunt necesare eforturi susținute pentru dezvoltarea unei economii competitive prin diminuarea economiei subterane prin reducerea componentei de nedeclarare a veniturilor realizate în domeniul comerțului cu amănuntul și prestărilor de servicii către populație.

Pentru stimularea competitivității și reducerea evaziunii fiscale, cu scopul creșterii capacității previzionale a autorităților în perspectiva aplicării bugetării multianuale, pentru crearea premiselor pentru fiscalizarea economiei informale, precum și pentru creșterea veniturilor încasate din TVA,

având în vedere necesitatea implementării complete și la timp a Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006 și prelungit prin Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2010, Hotărârea Guvernului nr. 109/2013 și Hotărârea Guvernului nr. 225/2015 până în 31 martie 2017, data-limită de finalizare a Proiectului,

pentru faptul că Proiectul este finanțat din două surse: (i) împrumutul în valoare totală de 110 milioane euro; și (ii) contribuția României de 32 milioane euro, asigurată de la bugetul de stat, conform art. 3 din Legea de ratificare a Acordului de împrumut nr. 205/2006,

structura Proiectul menționat cuprinde patru componente, după cum urmează:

1. Componenta I — Reabilitarea infrastructurii instanțelor
2. Componenta II — Consolidarea capacității administrative a instanțelor
3. Componenta III — Realizarea unui sistem integrat de management al resurselor în cadrul sistemului judiciar
4. Componenta IV — Dezvoltarea instituțională a instituțiilor sistemului judiciar.

Pentru faptul că în cadrul primei componente se urmăresc reabilitarea, construirea și dotarea a cca 19 sedii de instanțe de judecată, prin furnizarea de lucrări, servicii și bunuri, din care: (i) 14 sedii au fost finalizate în perioada 2010—2014; (ii) altele 3 sunt în curs de execuție și vor fi finalizate din valoarea totală a împrumutului (110 milioane euro); și (iii) ultimele 2 au fost începute în cadrul Proiectului, dar nu pot fi finalizate prin finanțarea acestora integral din Acordul de împrumut;

având în vedere necesitatea și urgența identificării unei soluții de finanțare care să permită și finalizarea celor 2 obiective de investiții anterior menționate în cel mai scurt timp posibil (dar nu mai târziu de 31 martie 2017 — data-limită a Acordului de împrumut), pentru a evita deteriorarea fizică a acestora și întârzieri suplimentare în punerea la dispoziția justițiabililor arondați acestor instanțe, a unor sedii adecvate, construite la standarde europene, care să faciliteze accesul cetățenilor la justiție,

având în vedere consecințele negative evidente rezultate din nefinalizarea în cel mai scurt timp posibil a celor 2 obiective de investiții menționate, generându-se astfel costuri suplimentare cauzate de deteriorarea fizică continuă a celor 2 sedii de instanță, în condițiile în care activitatea instanțelor nu se desfășoară în condiții adecvate, având în vedere că spațiul pus la dispoziția justițiabililor este insuficient,

având în vedere că dreptul de a utiliza ca surse de finanțare restul rămas disponibil din cadrul Acordului de împrumut (32,4 milioane Euro) și din contribuția României la finanțarea acestuia (26,8 milioane euro) poate fi exercitat numai până la data de 31 martie 2017, data-limită a Acordului de împrumut și, respectiv, a Legii nr. 205/2006 de ratificare a acestuia,

având în vedere că obiectivele de investiții cuprinse în cadrul Proiectului răspund obiectivelor asumate de Ministerul Justiției în Strategia de reformă a sistemului judiciar — „Consolidarea capacității administrative a instanțelor și parchetelor”, principiul consacrat în acest capitol fiind „continuarea și finalizarea tuturor obiectivelor de investiții în sediile instanțelor, finanțate de Programul Băncii Mondiale privind reforma sistemului judiciar”,

ținând cont de faptul că, odată cu terminarea lucrărilor și darea în folosință a tronsonului Autostrăzii A2 Cernavodă—Medgidia—Constanța, vehiculele care realizează așa-numitul turism de week-end și nu numai au fost în număr de până la 4.000

de vehicule/oră și până la 50.000 de vehicule/zi, astfel încât s-au creat, în perioadele de vârf de trafic, aglomerări și ambuteiaje în zona Agenției de Încasare Fetești, unde se achită tariful de trecere pentru podurile peste Dunăre de la Fetești—Cernavodă, luând în considerare faptul că, începând cu anul 2010, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a implementat sistemul informatic de emitere, gestiune, monitorizare și control al rovinietei — SIEGMCR, realizat în scopul îmbunătățirii modului de încasare a tarifului de utilizare, precum și a controlului achitării acestuia, sistem care ar putea fi utilizat și în cazul aplicării tarifului de trecere,

având în vedere faptul că lipsa adoptării imediate a măsurilor legislative necesare utilizării sistemului informatic de emitere, gestiune, monitorizare și control al rovinietei — SIEGMCR, în cazul aplicării tarifului de trecere, poate crea în continuare aglomerări și ambuteiaje în zona Agenției de Încasare Fetești care pot conduce la producerea de numeroase accidente rutiere grave,

în vederea asigurării siguranței rutiere și prevenirii posibilelor accidente rutiere grave prin evitarea aglomerărilor și a ambuteiajelor create în zona Agenției de Încasare Fetești,

pentru aplicarea și colectarea tarifelor de trecere într-un flux liber de trafic care să nu fie perturbat și care să permită utilizatorilor să plătească tarifele de trecere în cât mai multe locații și prin multiple mijloace de plată,

luând în considerare faptul că aceste situații aduc atingere interesului public general și constituie un motiv de urgență deosebită și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În cazul defectării aparatelor de marcat electronice fiscale, până la repunerea în funcțiune a acestora, operatorii economici utilizatori sunt obligați să înregistreze într-un registru special, întocmit în acest sens, toate operațiunile efectuate și să emită chitanțe, în condițiile legii, pentru respectivele operațiuni și facturi, la cererea clientului. Obligația privind înregistrarea operațiunilor efectuate într-un registru special nu se aplică operatorilor economici care desfășoară activitatea de transport în regim de taxi.”

2. La articolul 1, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) În cazul prevăzut la alin. (8), operatorii economici utilizatori au obligația să notifice imediat distribuitorul autorizat sau unitatea de service acreditată, astfel încât utilizatorul să poată să facă dovada comunicării notificării la distribuitorul autorizat sau unitatea de service acreditată, în fața organelor de control. La momentul comercializării aparatului de marcat electronic fiscal sau ulterior, părțile contractante stabilesc modul în care operatorul economic notifică distribuitorul autorizat sau unitatea de service acreditată în cazul defectării aparatului de marcat electronic fiscal. Notificarea efectuată în alt mod decât cel stabilit de părțile contractante nu este valabilă.”

3. După articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 22, cu următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Prin *bacșiș* se înțelege orice sumă de bani oferită în mod voluntar de client, în plus față de contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate de către operatorii economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), precum și restul dat de vânzător clientului și nepreluat de acesta în mod voluntar.

(2) Este interzis operatorilor economici prevăzuți la art. 1 alin. (1) să condiționeze, sub orice formă, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii de acordarea bacșișului.

(3) Suma de bani prevăzută la alin. (1) se justifică prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale și se evidențiază pe un bon fiscal distinct. Prevederile art. 1 alin. (8) se aplică în mod corespunzător.

(4) Operatorii economici utilizatori stabilesc printr-un regulament de ordine interioară dacă veniturile provenite din încasarea bacșișului rămân la dispoziția lor sau constituie o sursă de alte venituri care se distribuie salariaților. În cazul în care bacșișul se distribuie salariaților, acesta nu poate fi asimilat unei livrări de bunuri sau unei prestări de servicii.

(5) Regulamentul se păstrează la locul de instalare a aparatului de marcat electronic fiscal în vederea prezentării acestuia organelor de control.

(6) Sumele provenite din încasarea bacșișului se înregistrează în contabilitate la alte venituri, iar sumele distribuite salariaților se înregistrează pe seama cheltuielilor, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.”

4. La articolul 4 alineatul (12), litera g) se abrogă.

5. La articolul 4 alineatul (12), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) să întocmească documente justificative pentru sumele introduse în unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, altele decât cele pentru care au emis bonuri fiscale sau cele înscrise în registrul special, după caz, precum și pentru sumele extrase din unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, altele decât cele utilizate pentru a acorda rest clientului. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *unitate de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor* se înțelege suprafața destinată accesului consumatorilor pentru achiziționarea produsului/serviciului, expunerii/prelucrării/depozitării produselor oferite, prestării serviciilor, încasării contravalorii acestora și circulației personalului angajat pentru derularea activității;”.

6. La articolul 4 alineatul (12), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) la ora începerii programului de lucru, să asigure înregistrarea sumelor de bani deținute de personalul operatorului economic care își desfășoară activitatea în unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, într-un registru de bani personali, special întocmit în acest sens. Orice sumă de bani înregistrată în plus față de suma înregistrată la

ora începerii programului de lucru, nu reprezintă sumă justificată prin registrul de bani personali. Modelul, conținutul registrului de bani personali, precum și procedura de înregistrare a acestuia la organul fiscal se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

7. La articolul 4, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (12¹), cu următorul cuprins:

„(12¹) La solicitarea organelor de control, atunci când se află în incinta unității de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor în care își desfășoară activitatea și în timpul programului de lucru, personalul operatorului economic este obligat să prezinte sumele de bani deținute.”

8. La articolul 10, litera b) se abrogă.

9. La articolul 10, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate, serviciile prestate sau bacșișurile încasate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară prețului de vânzare a bunului sau tarifului de prestare a serviciului, ori nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (8), care determină existența unei sume nejustificate. În sensul acestei prevederi, prin *sumă nejustificată* se înțelege contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate pentru care nu s-au emis bonuri fiscale, valoarea bacșișurilor încasate pentru care nu s-au emis bonuri fiscale, diferența până la prețul de vânzare a bunului sau tarifului de prestare a serviciului în cazul emiterii de bonuri cu o valoare inferioară ori contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate fără respectarea prevederilor art. 1 alin. (8);

d) nerespectarea de către utilizatori a obligației prevăzute la art. 4 alin. (12) lit. h), care determină existența unei sume nejustificate. În sensul acestei prevederi, prin *sumă nejustificată* se înțelege suma pentru care nu s-au întocmit documente justificative conform art. 4 alin. (12) lit. h);”

10. La articolul 10, literele q) și w) se abrogă.

11. La articolul 10, litera gg) se modifică și va avea următorul cuprins:

„gg) deținerea la unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor a unor sume care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul de bani personali, în registrul special și/sau în chitanțe.”

12. La articolul 10, după litera gg) se introduc două noi litere, literele hh) și ii), cu următorul cuprins:

„hh) nerespectarea de către utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale a obligației prevăzute la art. 4 alin. (12) lit. i);

ii) nerespectarea de către personalul operatorului economic a obligației prevăzute la art. 4 alin. (12¹).”

13. La articolul 11, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Contravențiile prevăzute la art. 10 se sancționează cu amendă aplicată operatorilor economici, după cum urmează:

a) cele prevăzute la art. 10 lit. f), h), i), s), ș), t), ț), v), aa) și gg), cu amendă în cuantum de 3.000 lei, precum și cu:

(i) confiscarea sumelor care nu pot fi justificate, pentru contravenția prevăzută la lit. gg);

(ii) confiscarea veniturilor obținute, pentru contravenția prevăzută la lit. ț);

b) cele prevăzute la art. 10 lit. a), l), m), o), p), u), x), y), z), bb), cc), ee), ff) și hh), cu amendă în cuantum de 9.000 lei, precum și cu:

(i) confiscarea veniturilor obținute, pentru contravenția prevăzută la lit. a);

(ii) suspendarea activității operatorului economic la unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, până la dotarea cu aparat de marcat electronic fiscal și prezentarea dovezii de plată a amenzii sau a jumătate din cuantumul acesteia, după caz, organului constator, pentru contravenția prevăzută la lit. cc);

c) cele prevăzute la art. 10 lit. j), k), n) și r), cu amendă în cuantum de 50.000 lei;

d) cele prevăzute la art. 10 lit. e) și dd), cu amendă în cuantum de 12.500 lei, precum și cu:

(i) confiscarea sumelor încasate, pentru contravenția prevăzută la lit. dd);

(ii) suspendarea activității operatorului economic la unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, până la dotarea cu aparat de marcat electronic fiscal și prezentarea dovezii de plată a amenzii sau a jumătate din cuantumul acesteia, după caz, organului constator, pentru contravenția prevăzută la lit. e);

e) cele prevăzute la art. 10 lit. c) și d):

(i) cu avertisment în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este de până la 300 lei inclusiv, dar nu mai mult de 3% inclusiv din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului;

(ii) cu amendă în cuantum de 3.500 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este de până la 300 lei inclusiv, dar mai mare de 3% din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului;

(iii) cu amendă în cuantum de 12.500 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este cuprinsă între 300 lei și 1.000 lei inclusiv, dar mai mică de 3% inclusiv din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului;

(iv) cu amendă în cuantum de 17.500 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este cuprinsă între 300 lei și 1.000 lei inclusiv, dar mai mare de 3% din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului;

(v) cu amendă în cuantum de la 22.500 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este mai mare de 1.000 lei, dar mai mică de 3% inclusiv din valoarea totală a bunurilor

livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului;

- (vi) cu amendă în cuantum de la 27.500 lei, în situația în care suma nejustificată rezultată din săvârșirea contravenției este mai mare de 1.000 lei și mai mare de 3% din valoarea totală a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, înregistrată de aparatul de marcat electronic fiscal și/sau în registrul special la data și ora efectuării controlului ori la sfârșitul zilei, dacă fapta a fost săvârșită anterior datei controlului, precum și cu:
- (vii) suspendarea activității operatorului economic la unitatea de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor, pentru 30 de zile, începând cu cea de-a doua sancțiune aplicată la aceeași unitate într-un interval de 24 de luni în situațiile prevăzute la pct. (iv) și (vi), indiferent pentru care dintre situațiile prevăzute la pct. (i)—(vi) a fost aplicată sancțiunea prima dată în cadrul termenului de 24 de luni;
- (viii) în situațiile prevăzute la pct. (vii), dacă operatorul economic achită amenda contravențională sau jumătate din cuantumul acesteia, după caz, precum și o sumă egală cu de zece ori amenda aplicată, sancțiunea complementară încetează de drept la 24 de ore de la prezentarea dovezii achitării la organul constator. Suma de bani egală cu de zece ori amenda aplicată se face venit la bugetul de stat, poate fi achitată la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. sau la unitățile Trezoreriei Statului și nu se restituie în cazul în care, la solicitarea operatorului economic, instanța de judecată anulează procesul-verbal de constatare a contravenției. Termenul de 24 de ore curge de la data înregistrării la registratura organului constator a dovezii achitării sau de la data confirmării de primire dacă aceasta a fost transmisă prin poștă.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 10 lit. g) și ii) se sancționează cu amendă în cuantum de 1.250 lei, care se aplică persoanelor fizice.”

14. La articolul 12, alineatele (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din cuantumul amenzii prevăzute la art. 11 alin. (1) și (2), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(4) Prin derogare de la art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea nu suspendă executarea în cazul contravențiilor prevăzute la art. 10 lit. c), d), e) și cc).

(5) Prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, avertismentul ca sancțiune

contravențională principală nu se aplică în cazul contravențiilor prevăzute la art. 10 lit. c), d), e) și dd), cu excepția situației prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. (e) pct. i).”

Art. II. — După alineatul (1) al articolului 3 din Legea nr. 205/2006 privind ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 25 mai 2006, cu completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Contribuția prevăzută la alin. (1) se va utiliza pentru realizarea activităților legate de proiect, inclusiv pentru realizarea obiectivelor de investiții din cadrul proiectului. Sumele din această contribuție ce urmează a fi alocate pentru fiecare obiectiv în parte, agreeate în prealabil cu Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, se vor stabili prin ordin al ministrului justiției, în calitate de reprezentant al agenției de implementare și de ordonator principal de credite.”

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), după litera a²) se introduce o nouă literă, litera a³), cu următorul cuprins:

„a³) *vehicul mixt* — vehicul destinat prin construcție pentru transportul de persoane și marfă în compartimente separate;”.

2. La articolul 1 alineatul (1), literele c), f), j) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) *distribuitori* — persoanele juridice agreeate de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., în condiții prevăzute în normele metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, precum și subunitățile Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care încasează tariful de utilizare și/sau tariful de trecere și înregistrează informațiile în baza de date a sistemului informatic de emiter, gestiune, monitorizare și control al rovinietei;

f) *tarif de trecere* — o anumită sumă care se plătește pentru un vehicul în funcție de distanța parcursă pe un sector de drum, pod, tunel sau trecătoare de munte, care face parte din rețeaua de drumuri naționale din România, și de tipul vehiculului;

j) *rovinietă* — înregistrarea în format electronic a tarifului de utilizare;

n) *sistem informatic de emiter, gestiune, monitorizare și control al rovinietei* — sistem informatic ce permite înregistrarea în format electronic a informațiilor privind achitarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, gestiunea datelor privind vehiculele pentru care tarifele au fost achitate, monitorizarea și controlul achitării tarifului de utilizare și de trecere, denumit în continuare *SI EGMCR*.”.

3. La articolul 1 alineatul (1), după litera n) se introduc trei noi litere, literele o)—q), cu următorul cuprins:

„o) *mijloace tehnice* — echipamente ce permit verificarea achitării corespunzătoare a tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pentru un anumit vehicul. Acestea sunt:

- (i) terminale de interogare a bazei de date a SIEGMCR privind achitarea corespunzătoare a tarifelor pentru vehiculul verificat;
- (ii) sisteme de camere video, care pot fi fixe sau mobile, cu rolul de a identifica, în regim static ori dinamic, numărul de înmatriculare al vehiculului, în vederea interogării bazei de date a SIEGMCR cu privire la achitarea corespunzătoare a tarifelor pentru vehiculul verificat;

p) *peaj* — înregistrarea în format electronic a tarifului de trecere;

q) *trecere* — parcurgerea, o singură dată, într-un sens, a unei distanțe de pe un sector de drum, pod, tunel sau trecătoare de munte, care face parte din rețeaua de drumuri naționale din România, pe care se aplică tariful de trecere.”

4. La articolul 1, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Rovinieta valabilă reprezintă înregistrarea în baza de date a SIEGMCR a informațiilor privind achitarea corespunzătoare a tarifului de utilizare pentru un vehicul, a cărei perioadă de valabilitate cuprinde data și ora pentru care se efectuează verificarea.”

5. La articolul 1, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Peaj valabil reprezintă înregistrarea, în baza de date a SIEGMCR, a informațiilor privind achitarea corespunzătoare a tarifului de trecere pentru un vehicul, a cărui perioadă de valabilitate nu a expirat.”

6. La articolul 1, alineatul (21) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(21) Tariful de utilizare se aplică pe rețeaua de drumuri naționale din România, astfel cum este definită la alin. (1) lit. d), cu excepția sectoarelor de drum național aflate în intravilanul municipiilor/reședințelor de județ, între indicatoarele de intrare/ieșire în/din acestea.”

7. La articolul 1, după alineatul (22) se introduc patru noi alineate, alineatele (23)—(26), cu următorul cuprins:

„(23) Tarifele de utilizare, tarifele de trecere și tarifele de concesiune nu pot fi impuse în același timp unui vehicul pentru utilizarea unui singur sector de drum.

(24) Pe rețeaua de drumuri naționale din România unde este perceput tariful de utilizare se poate aplica și tariful de trecere numai pentru utilizarea podurilor, tunelurilor și trecătorilor de munte.

(25) Sectoarele de drum, podurile, tunelurile, trecătorile de munte de pe rețeaua de drumuri naționale din România pe care se aplică tariful de trecere sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(26) Tariful de utilizare și tariful de trecere se achită în funcție de tipul vehiculului și se aplică în mod nediscriminatoriu utilizatorilor români și străini pentru toate vehiculele înmatriculate care utilizează rețeaua de drumuri naționale din România pe parcursul unei perioade date sau, după caz, o anumită distanță de pe un sector de drum, pod, tunel sau trecătoare de munte care fac parte din rețeaua de drumuri naționale din România.”

8. La articolul 1, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Vehiculele de transport mixt se asimilează, din punct de vedere al aplicării tarifului de utilizare și al tarifului de trecere, cu vehiculele de transport marfă.”

9. La articolul 1, după alineatul (71) se introduc trei noi alineate, alineatele (72)—(74), cu următorul cuprins:

„(72) Tariful de trecere se achită înainte de trecere.

(73) Prin excepție de la prevederile alin. (72), tariful de trecere poate fi achitat până cel târziu la ora 24,00 a următoarei zile în care a fost efectuată trecerea.

(74) Tariful de trecere neutilizat într-o perioadă de 12 luni de la data achitării își pierde valabilitatea.”

10. La articolul 1, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Perioada de valabilitate a rovinietei începe de la ora 0,00 a zilei solicitate de utilizator și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a duratei pentru care a fost achitat tariful de utilizare.”

11. La articolul 1, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Dacă ziua de început a perioadei de valabilitate a rovinietei este ziua în curs, valabilitatea acesteia începe la ora înregistrării informațiilor privind achitarea tarifului de utilizare în baza de date a SIEGMCR și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a duratei pentru care acesta a fost achitat.”

12. La articolul 1, alineatele (9)—(11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Încasarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, înregistrarea în baza de date a informațiilor privind achitarea acestora și eliberarea documentelor care atestă achitarea se fac de către distribuitori. Datele, modul de înregistrare al acestora în baza de date a SIEGMCR și documentele care atestă achitarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, precum și modul de aplicare a acestora se stabilesc prin normele metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor.

(10) În cazul schimbării utilizatorului vehiculului, rovinieta și peajul își mențin valabilitatea.

(11) În cazul radierii din circulație a vehiculului, utilizatorului i se va returna, la cererea scrisă a acestuia, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., contravaloarea tarifului de utilizare, corespunzătoare perioadei de neutilizare și contravaloarea tarifului de trecere corespunzătoare numărului de treceri neutilizate, în condițiile stabilite prin normele metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor.”

13. La articolul 1, alineatul (13) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) În cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului, rovinieta și peajul își mențin valabilitatea în condițiile în care în baza de date a autorității de înmatriculare este operată modificarea respectivă. Autoritatea de înmatriculare este obligată să asigure, pe bază de protocol, accesul zilnic al Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. la baza de date privind modificările cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare.”

14. La articolul 11, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Nivelul tarifului de trecere, sectoarele de drum, pod, tunel sau trecătoare de munte care fac parte din rețeaua de drumuri

naționale din România pe care tariful de trecere se înregistrează prin intermediul SIEGMCR, precum și data de la care acesta se aplică, se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, la propunerea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.”

15. La articolul 11, alineatul (4) se abrogă.

16. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare vehiculele:

a) deținute în proprietate sau, după caz, folosite în baza unui drept legal, conform datelor înscrise în certificatul de înmatriculare, de:

- (i) unitățile Ministerului Apărării Naționale;
- (ii) unitățile Ministerului Afacerilor Interne;
- (iii) unitățile Serviciului Român de Informații;
- (iv) unitățile Serviciului de Informații Externe;
- (v) unitățile Serviciului de Protecție și Pază;
- (vi) unitățile Serviciului de Telecomunicații Speciale;
- (vii) Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acesteia;
- (viii) serviciile publice comunitare pentru situații de urgență, reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- (ix) Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și subunitățile acesteia;
- (x) Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier;
- (xi) Societatea Națională de Cruce Roșie din România;
- (xii) serviciile de ambulanță;

b) istorice, conform celor înscrise în certificatul de înmatriculare sau în cartea de identitate a vehiculului;

c) prevăzute ca fiind exceptate prin acordurile și tratatele internaționale la care România este parte;

d) folosite exclusiv în transportul public local de persoane prin servicii regulate pe raza teritorial-administrativă a unei localități.”

17. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Sunt exceptate de la plata tarifului de trecere vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a)—c), precum și:

a) vehiculele care desfășoară activități pentru asigurarea pazei patrimoniului drumurilor publice, întreținerea curentă pe timp de vară și iarnă, lucrări de siguranță rutieră pe distanța aflată pe un sector de drum, pod, tunel sau trecătoare de munte pe care se aplică tariful de trecere;

b) autoturismele deținute în proprietate sau, după caz, folosite în baza unui drept legal, conform datelor înscrise în certificatul de înmatriculare, de persoanele fizice care au domiciliul situat de o parte a podului, tunelului sau trecătoarei de munte pe care se aplică tariful de trecere și locul de muncă sau teren agricol deținut în baza unui titlu de proprietate, de cealaltă parte a podului, tunelului sau trecătoarei de munte pe care se aplică tariful de trecere, și care utilizează podul, tunelul sau trecătoarea de munte pentru a se deplasa la/de la serviciu/teren agricol — de la/la domiciliu.”

18. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (viii)—(xii), lit. b)—d) sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare numai dacă sunt înregistrate, ca vehicule exceptate, în baza de date a SIEGMCR.”

19. La articolul 3, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (i)—(vii) sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare numai dacă sunt marcate, de către Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, ca exceptate de la plata tarifului de utilizare.

(2²) Începând cu data de la care înregistrarea tarifului de trecere se realizează prin SIEGMCR, vehiculele prevăzute la alin. (1¹) sunt exceptate de la plata tarifului de trecere numai dacă sunt înregistrate, ca vehicule exceptate, în baza de date a SIEGMCR.”

20. La articolul 3, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Obligația de a solicita înscrierea/eliminarea vehiculelor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (viii)—(xii), lit. b)—d) și alin. (1¹) în/din baza de date a SIEGMCR și marcarea vehiculelor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (i)—(vii) în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate revine utilizatorilor acestora.

(4) Documentele necesare și condițiile de înscriere/eliminare a vehiculelor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (viii)—(xii), lit. b)—d) și alin. (1¹) în/din baza de date a SIEGMCR și de marcarea a vehiculelor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (i)—(vii) în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate se stabilesc prin normele metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor.”

21. La articolul 3, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Începând cu data de la care înregistrarea tarifului de trecere se realizează prin SIEGMCR, vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (viii)—(xii), lit. b)—c), înscrise în baza de date ca exceptate de la plata tarifului de utilizare, sunt exceptate și de la obligația de plată a tarifului de trecere, fără a mai fi necesară solicitarea înscrierii acestora în baza de date a SIEGMCR.

(6) Începând cu data de la care înregistrarea tarifului de trecere se realizează prin SIEGMCR, vehiculele prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (i)—(vii), marcate ca exceptate de la plata tarifului de utilizare de către Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, sunt exceptate și de la obligația de plată a tarifului de trecere, fără a mai fi necesară solicitarea marcării de către Direcția regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, ca exceptate de la plata tarifului de trecere.”

22. La articolul 6, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Tarifele de trecere pot fi stabilite în lei sau în euro.”

23. La articolul 6, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alineatele (5)–(8), cu următorul cuprins:

„(5) Tarifele de trecere stabilite în lei se achită de către utilizatorii români în lei și de către utilizatorii străini în lei sau în valute liber convertibile cotate pe piața valutară, la cursul de schimb valabil pentru prima zi a lunii octombrie, comunicat de Banca Centrală Europeană și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs aplicat începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor.

(6) Tarifele de trecere stabilite în euro se achită de către utilizatorii români în lei și de către utilizatorii străini în lei sau în valute liber convertibile cotate pe piața valutară, în conformitate cu prevederile ordinului ministrului transporturilor prevăzut la art. 11 alin. (3).

(7) Nivelul în lei sau în alte valute al tarifelor de trecere stabilite în euro se actualizează anual, în funcție de cursul monedei europene euro, valabil pentru prima zi a lunii octombrie, comunicat de Banca Centrală Europeană și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs aplicat începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor.

(8) Tarifele menționate la alin. (7) se aplică la valoarea întregă, fără monedă divizionară.”

24. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Responsabilitatea achitării corespunzătoare a tarifului de utilizare și a tarifului de concesiune revine în exclusivitate utilizatorilor români, iar în cazul utilizatorilor străini, aceasta revine în exclusivitate conducătorului auto al vehiculului.

(2) Responsabilitatea achitării corespunzătoare a tarifului de trecere revine în exclusivitate utilizatorilor.”

25. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Fapta de a circula fără rovinietă valabilă constituie contravenție continuă și se sancționează cu amendă.”

26. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Fapta de a circula fără peaj valabil constituie contravenție și se sancționează cu amendă.”

27. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contravenția prevăzută la alin. (11), se consideră săvârșită după expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. (7³).”

28. La articolul 8, după alineatul (3¹) se introduce un nou alineat, alineatul (3²), cu următorul cuprins:

„(3²) Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la alin. (1) și (11) este prevăzut în anexa nr. 2, respectiv anexa nr. 4, care poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului.”

29. La articolul 8, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Amenzile contravenționale se pot aplica atât pe rețeaua de drumuri naționale din România, cât și în punctele de trecere a frontierei de stat, la ieșirea din România.”

30. La articolul 8, alineatul (7) se abrogă.

31. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 8 se face de către:

a) inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, prin intermediul terminalelor de interogare;

b) poliția rutieră, prin intermediul terminalelor de interogare;

c) personalul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. care efectuează controlul:

(i) în punctele de trecere a frontierei de stat, prin intermediul terminalelor de interogare;

(ii) pe rețeaua de drumuri naționale din România, prin intermediul sistemelor de camere video;

d) personalul poliției de frontieră care își desfășoară activitatea în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României, prin intermediul terminalelor de interogare.

(3) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 8 se face de către personalul prevăzut la alin. 2.

(4) În cazul utilizatorilor români, dacă se constată prin intermediul sistemelor de camere video lipsa rovinietei valabile sau a peajului valabil, în baza datelor privind utilizatorul vehiculului, furnizate de Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, personalul care efectuează controlul conform alin. (2) lit. c) pct. (ii) aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției.

(5) Procesul-verbal de constatare a contravenției întocmit conform alin. (4) se încheie în lipsa contravenientului.

(6) În cazul utilizatorilor români sau străini, dacă se constată prin intermediul terminalelor de interogare lipsa rovinietei valabile, personalul abilitat aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției după identificarea contravenientului utilizator român sau a conducătorului auto, în cazul utilizatorilor străini, proces-verbal de constatare a contravenției care poate fi încheiat și în lipsa contravenientului.

(7) În cazul utilizatorilor români sau străini, dacă se constată prin intermediul terminalelor de interogare lipsa peajului valabil, personalul abilitat aplică sancțiunea și încheie procesul-verbal de constatare a contravenției după expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. (7³) și după identificarea contravenientului, utilizator român sau străin, proces-verbal de constatare a contravenției care poate fi încheiat și în lipsa contravenientului.

(8) Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal se comunică contravenientului în termen de cel mult două luni de la data constatării contravenției, interval pentru care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul.

(9) Terminalele de interogare necesare constatării contravențiilor prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) vor fi puse la dispoziția agenților constatare și întreținute, în mod gratuit, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.”

32. Articolul 10¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10¹. — Prin derogare de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul contravenienților cu domiciliul sau sediul în România, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se introduce la judecătoria pe raza teritorială a căreia contravenientul domiciliază sau își are sediul.”

33. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere nu exonerează utilizatorii români și străini de la plata celorlalte tarife percepute de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., prevăzute de legislația în vigoare.”

34. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Sumele încasate în urma aplicării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a tarifului de utilizare și a tarifelor de trecere se constituie venit la dispoziția acesteia și vor fi utilizate pentru proiectarea, repararea, administrarea, întreținerea, exploatarea și modernizarea drumurilor de interes național, precum și pentru garantarea și rambursarea creditelor externe și interne contractate în acest scop, inclusiv pentru plăți în numele autorității publice contractante, ca urmare a obligațiilor asumate în cadrul contractelor de parteneriat public-privat în sectorul drumurilor naționale și autostrăzilor.”

35. După articolul 12¹ se introduce un nou articol, articolul 12², cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — (1) Prevederile art. 1 alin. (1) lit. c), lit. n), lit. o), lit. p), alin. (1²), alin. (7³), alin. (7⁴), alin. (9)—(11), alin. (13), art. 11 alin. (3), art. 3 alin. (11), alin. (21), alin. (22), alin. (3)—(6), art. 7 alin. (2), art. 8 alin. (11), alin. (2), alin. (3²)—(5), art. 9, art. 10 și art. 10¹ nu se aplică tarifelor de trecere pentru care informațiile privind achitarea tarifului, gestiunea datelor privind vehiculele cu drept de trecere, monitorizarea și controlul achitării acestora nu se înregistrează prin intermediul SIEGMCR.

(2) Nivelul și modul de aplicare a tarifului de trecere care nu se înregistrează prin intermediul SIEGMCR se reglementează prin ordin al ministrului transporturilor.”

36. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta ordonanță.”

37. După anexa nr. 2 se introduc două noi anexe, anexele nr. 3 și 4, al căror cuprins este prevăzut în anexele nr. 1 și 2 la prezenta ordonanță de urgență.

Art. IV. — (1) Începând cu data de la care înregistrarea tarifului de trecere se realizează prin SIEGMCR, pentru tarifele de trecere achitate anticipat pentru riverani în conformitate cu Ordinul ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 290/2013 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., cu modificările și completările ulterioare, și neutilizate, utilizatorul poate solicita restituirea contravalorii la Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., în condiții stabilite prin normele metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor.

(2) Tarifele de trecere achitate anticipat pentru 20 de treceri și prevăzute în Ordinul ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 290/2013 și neutilizate își mențin valabilitatea și după data de la care înregistrarea tarifului de trecere se va realiza prin SIEGMCR.

Art. V. — Prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 157/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2009, nu se aplică pentru infrastructuri sau îmbunătățiri ale infrastructurii, inclusiv reparații structurale semnificative, finalizate cu cel mult 30 de ani înainte de 10 iunie 2008, la care modalitățile de taxare sunt deja în aplicare sau finalizate cu cel mult de 30 de ani înainte de stabilirea noilor modalități de taxare.

Art. VI. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Transporturilor va emite norme metodologice pentru aplicarea, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., a tarifului de utilizare și a tarifelor de trecere, aprobate prin ordin al ministrului transporturilor.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Transporturilor va actualiza Ordinul ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 290/2013 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

Art. VII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VIII. — (1) Dispozițiile referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. I pct. 9, 11, 12, 13, 14, 15 și 16, precum și la art. III pct. 26 intră în vigoare la 10 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Operatorii economici care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență nu au stabilit cu distribuitorul autorizat sau unitatea de service acreditată modul de efectuare a notificării în cazul defectării aparatului de marcat electronic fiscal, aceasta se realizează în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

Ministrul transporturilor,

Ioan Rus

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

București, 22 aprilie 2015.

Nr. 8.

Sectoarele de drum, podurile, tunelurile, trecătorile de munte de pe rețeaua de drumuri naționale din România pe care se aplică tariful de trecere

Nr. crt.	Indicativ drum	Sectoarele de drum, podurile, tunelurile, trecătorile de munte de pe rețeaua de drumuri naționale din România pe care se aplică tariful de trecere
1	DN 5	Pod peste Dunăre între Giurgiu și Ruse*
2	DN 2A	Pod peste Dunăre între Giurgeni și Vadu Oii
3	A2	Poduri peste Dunăre între Fetești și Cernavodă

* Tariful de trecere se percepe numai pentru sensul Giurgiu—Ruse.

Cuantumul amenzii contravenționale aplicabile utilizatorilor în cazul lipsei peajului valabil

	Tip vehicul	Cuantumul amenzii contravenționale (lei)	
		minim	maxim
1	a) Vehicule rutiere de transport persoane cu cel mult 8+1 locuri pe scaune, inclusiv conducătorul auto—autoturisme b) Vehicule rutiere cu masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone, exclusiv vehiculele rutiere de transport persoane	130	260
2	a) Vehicule rutiere de transport persoane cu mai mult de 9 locuri pe scaune, inclusiv conducătorul auto, și maximum 23 de locuri pe scaune, inclusiv conducătorul auto b) Vehicule rutiere cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 tone și mai mică de 12,0 tone, exclusiv vehiculele rutiere de transport persoane	470	940
3	a) Vehicule rutiere de transport persoane cu mai mult de 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) b) Vehicule rutiere cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 12,0 tone și cu maximum 3 axe (inclusiv), exclusiv vehiculele rutiere de transport persoane	640	1.280
4	Vehicule rutiere cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 12,0 tone și cu minimum 4 axe (inclusiv), exclusiv vehiculele rutiere de transport persoane	910	1.820

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN

**privind aprobarea Deciziei Consiliului director al Agenției Naționale Anti-Doping nr. 1
din 11 februarie 2015 pentru stabilirea cuantumului taxei pentru activitatea prestată de Comisia de
apel de pe lângă Agenția Națională Anti-Doping**

Având în vedere:

— prevederile art. 12 alin. (4) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 3 alin. (2) lit. f) și art. 14 din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale Anti-Doping, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.522/2006 privind aprobarea structurii organizatorice și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 11 alin. (2) din Legea nr. 227/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Decizia Consiliului director al Agenției Naționale Anti-Doping nr. 1 din 11 februarie 2015 pentru stabilirea cuantumului taxei pentru activitatea prestată de Comisia de apel de pe lângă Agenția Națională Anti-Doping, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Sumele încasate din taxa prevăzută la art. 1 se constituie venit propriu la bugetul Agenției Naționale Anti-Doping.

Art. 3. — Agenția Națională Anti-Doping va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Graziela Elena Vâjială

București, 20 aprilie 2015.
Nr. 108.

ANEXĂ

DECIZIE

**pentru stabilirea cuantumului taxei pentru activitatea prestată de Comisia de apel de pe lângă
Agenția Națională Anti-Doping**

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (4) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 4 din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale Anti-Doping, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.522/2006 privind aprobarea structurii organizatorice și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul director al Agenției Naționale Anti-Doping emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă cuantumului taxei pentru activitatea prestată de Comisia de apel de pe lângă Agenția Națională Anti-Doping, respectiv 2.100 lei.

Art. 2. — Agenția Națională Anti-Doping va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Președintele Consiliului director al Agenției Naționale Anti-Doping,
Graziela Elena Vâjială

București, 11 februarie 2015.
Nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 698/2001 pentru aprobarea unor metodologii privind angajarea, transferarea și detașarea medicilor, farmaciștilor, biologilor, biochimiciștilor și chimiștilor, precum și a altui personal de specialitate cu studii superioare din unitățile sanitare publice**

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 4.100 din 2015 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere prevederile art. 184 alin. (1) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și ale art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 21 alineatul (2) din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 698/2001 pentru aprobarea unor metodologii privind angajarea, transferarea și detașarea medicilor, farmaciștilor, biologilor, biochimiciștilor și chimiștilor, precum și a altui personal de specialitate cu studii superioare din unitățile sanitare publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 27 noiembrie 2001, cu

modificările și completările ulterioare, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) dovezile/adeverințele din care să rezulte că în ultimii 2 ani nu au fost sancționați de către unitățile în care au activat și/sau de către Colegiul Medicilor din România sau de Colegiul Farmaciștilor din România;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nicolae Băncioiu

București, 27 aprilie 2015.
Nr. 525.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

